

PARAULES DE VIDA

Sentit cristià del descans

Durant l'estiu som molts els qui podem gaudir d'un merescut descans després de les ocupacions del curs que ha acabat. És bo recordar que el creient està cridat a viure cristianament tant el treball com el temps de descans. En aquestes últimes paraules del curs, em permet oferir-vos alguns suggeriments perquè aquest temps ens ajude a reprendre el treball del pròxim curs amb ànim alegre i confiat.

En primer lloc us invito a no oblidar aquelles persones que no poden disfrutar d'un temps de vacances, bé perquè no tenen treball o perquè durant aquestes setmanes treballen perquè altres puguin descansar. L'Església ensenya que, tant el dret a un treball digne com el dret al descans, són necessaris perquè l'ésser humà pugui viure i desenvolupar-se com a persona.

Sabem que actualment no tots poden exercir plenament aquests drets: molts perquè no troben treball i altres perquè tenen unes condicions laborals tan precàries que no els és reconegut el dret al descans. Malgrat aquesta situació, que tots arriben a tindre un treball que els permeti viure dignament i en condicions humanes ha de ser un objectiu de tot ordenament social i econòmic. Els qui creen i ofereixen a altres persones un lloc de treball tenen el deure moral

de procurar que tots els treballadors puguin gaudir d'aquest dret.

Per a aquells que poden determinar per ells mateixos el ritme del seu propi treball, el descans és una obligació moral que ens allibera de la temptació de la idolatria dels diners, de l'eficàcia com a valor absolut en la vida i de l'esclavitud a un ritme d'activitat que ens deshumanitza, perquè ens porta a oblidar el deure d'oferir a Déu el culte degut i de prestar atenció a les altres persones. La Paraula de Déu, des de les primeres pàgines de la Bíblia, ens ha inculcat l'obligació del descans setmanal, i Je-

sucrist va ensenyar que el dissabte havia estat creat per a l'home. El descans dominical i el temps de vacances ens ha de portar a valorar les coses segons la seua justa mesura.

Les vacances no poden convertir-se en un parèntesi en l'esforç per viure aquells valors que ens ajuden en el creixement personal. Hi ha qui les viu com un moment d'excessos que no són positius per a la persona. Al cristià, els períodes de descans l'han d'ajudar a créixer en la pròpia santificació. A més d'alliberar-nos de les obligacions quotidianes, hem de de-

dicar especial atenció a la família i amics, així com als més necessitats, als malalts, etc... Poder disposar de més temps lliure ens permet tindre espais per a la reflexió, el silenci, l'estudi i tot allò que pugui afavorir el creixement de la vida interior i cristiana, com el gaudi de la naturalesa i de totes les coses bones que el Senyor ens regala cada dia.

Que en tot sapiguem descobrir els signes del seu amor. Bones vacances a tots i fins al mes de setembre.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Molt bé, Mestre, tens raó...

Aquesta és la reacció impactant del mestre de la llei a les paraules de Jesús sobre el primer manament: «El primer manament són dos: estimar Déu i estimar els altres». I davant d'aquesta mostra de comunió, Jesús li diu: «Tu no ets lluny del Regne de Déu» (Mc 12,28-34).

La fe en Jesús té un component d'entrega incondicional a Ell, una mena de salt en el buit, alhora fosc i lluminós, de la seva Paraula: «Senyor, a qui aniríem; tu tens paraules de vida eterna» (Jn 6,68). Però té també un component de comunió íntima amb el Senyor, de participació personal en

la mateixa experiència de Jesús: Molt bé, Mestre, tens raó.

El missatge de Jesús no és una opció entre altres; l'amor, el perdó, el desprendiment de tot el que és caduc, el refús de tota violència i tota venjança, la confiança plena en la misericòrdia de Déu, no són consells més o menys aleatoris; són la Llum i la Veritat. Creure és entendre per experiència personal la Veritat de l'amor, del perdó, de la justícia, de la confiança en el Pare. Aquesta és obra de l'Esperit. Creure és acollir la Llum amb alegria i pau en el cor.

Jesús va portar la seva vida fins a la donació total al Pare i als homes en el misteri de la seva creu. Ell ha estimat fins a donar la vida i és així com ha obert el camí de la vida veritable, de la resurrecció, per a nosaltres i per a tots. L'expressió del mestre de la llei ha d'arribar fins a la creu. Davant de Jesús en creu, unit a tots els homes i dones sofrerts de la humanitat i obrint així el camí de la vida veritable, estem cridats a confessar, amb el cor sorprès, admirat i agrait: Molt bé, Mestre, tens raó.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

Sentido cristiano del descanso

Durante el verano somos muchos los que podemos gozar de un merecido descanso después de las ocupaciones del curso que ha terminado. Es bueno recordar que el creyente está llamado a vivir cristianamente tanto su trabajo como su tiempo de descanso. En estas últimas palabras del curso, me permito ofrecer algunas sugerencias para que este tiempo nos ayude a reemprender el trabajo del próximo curso con ánimo alegre y confiado.

En primer lugar os invito a no olvidar a aquellas personas que no pueden disfrutar de un tiempo de vacaciones, bien porque no tienen trabajo o porque durante estas semanas trabajan para que otros puedan descansar. La Iglesia enseña que, tanto el derecho a un trabajo digno como el derecho al descanso, son necesarios para que el ser humano pueda vivir y desarrollarse como persona. Sabemos que actualmente no todos pueden ejercer plenamente estos derechos: muchos porque no encuentran trabajo y otros porque tienen unas condiciones laborales tan precarias que no le es reconocido el derecho al descanso. A pesar de esta situación, que todos lleguen a tener un trabajo que les permita vivir dignamente y en condiciones humanas ha de ser un objetivo de todo ordenamiento social y económico. Quienes crean y ofrecen a otras personas un puesto de trabajo tienen el deber moral de procurar que todos los trabajadores puedan gozar de este derecho.

Para aquellos que pueden determinar por ellos mismos el ritmo de su trabajo, el descanso es una obligación moral que nos libera de la tentación de la idolatría del dinero, de la eficacia como valor absoluto en la vida y de la esclavitud a un ritmo de actividad que nos deshumaniza, porque nos lleva a olvidar el deber de ofrecer a Dios el culto debido y de prestar atención a las otras personas. La Palabra de Dios, desde las primeras páginas de la Biblia, nos ha inculcado la obligación del descanso semanal, y Jesucristo enseñó que el sábado había sido creado para el hombre. El descanso dominical y el tiempo de vacaciones nos debe llevar a valorar las cosas según su justa medida.

Las vacaciones no pueden convertirse en un paréntesis en el esfuerzo por vivir aquellos valores que nos ayudan en nuestro crecimiento personal. Hay quienes las viven como un momento de excesos que no son positivos para la persona. Al cristiano los periodos de descanso deben ayudarle a crecer en su propia santificación. Además de liberarnos de las obligaciones cotidianas, debemos dedicar especial atención a la familia y amigos, así como a los más necesitados, a los enfermos, etc... Poder disponer de más tiempo libre nos permite tener espacios para la reflexión, el silencio, el estudio y todo aquello que pueda favorecer el crecimiento de la vida interior y cristiana, como el disfrute de la naturaleza y de todas las cosas buenas que el Señor nos regala cada día.

Que en todo sepamos descubrir los signos de su amor. Buenas vacaciones a todos y hasta el mes de septiembre.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

XXV Trobada diocesana de Vida Creixent a Benicarló

El dissabte 3 de juny, Vida Creixent celebrà la XXV Trobada diocesana. A les 11 del matí ens vam aplegar a la parròquia Santa Maria del Mar de Benicarló, quaranta-dos membres del Moviment.

Ens vam reunir al saló parroquial on la coordinadora, Sra. Encarna Gisbert, donà lectura a l'estat de comptes del curs i comentà que del temari que havíem estudiat: «Paper dels laics en l'Església i en el món» volia treure'n dues conclusions: Hem de ser sants, responant als mitjans que el Senyor ens dona per ser-ho i no mai hem de desanimar-nos malgrat les dificultats. Ens va fer un breu comentari sobre el temari del proper curs: «La primavera en la tardor de la vida», essent l'autor Mn. Joan Bajo, consiliari diocesà de Vida Creixent.

A continuació, va fer una xerrada el nostre consiliari parlant-nos de la «Felicitat, síntesi de la persona gran». Després vam celebrar

l'Eucaristia. La presidí Mn. Joan Bajo i va concelebrar-la Mn. Antonio Jurado, rector de Santa Maria del Mar. Abans va fer un petit resum de la història de la parròquia i ens explicà la construcció del temple parroquial l'any 1975.

Amb un dinar de germanor vam acabar la trobada diocesana, i a les 17 hores vam iniciar el camí de retorn.

Va ser una jornada molt reeixida.

Maria Joana Querol

Benedicció del nou local de l'Hospitalitat de Lourdes

El dissabte 10 de juny, la Junta de l'Hospitalitat de Lourdes es va reunir per preparar el proper pelegrinatge, però abans d'iniciar la reunió, vam tenir el goig d'inaugurar el nou local; serà el lloc on una vegada al mes la Junta ens reunim per organitzar diferents activitats de l'Hospitalitat que fem durant l'any.

Després de la benedicció ens vam posar a acabar d'organitzar

els diferents actes que a Lourdes farem en la 36è Pelegrinatge diocesà, els diferents serveis van anar perfilant tot el necessari per als dies del pelegrinatge.

Que la Mare de Déu de Lourdes ens acompanyi en tot lo que anirem organitzant en aquest nou local.

Mn. Jordi Centelles
Consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

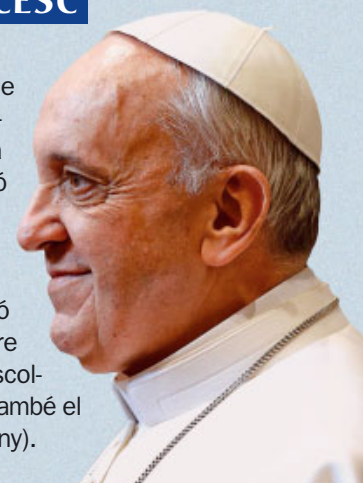

@Pontifex: «Cal molta pregària i molta penitència per implorar la gràcia de la conversió i la fi de tantes guerres al món» (14 de juny).

@Pontifex: «L'amor demana una resposta concreta. No n'hi ha prou amb bons propòsits, els altres no són números, sinó germans per cuidar» (16 de juny).

@Pontifex: «L'existència de cadascú de nosaltres va lligada a la dels altres: la vida no és temps que passa, sinó temps de trobada» (16 de juny).

@Pontifex: «La preocupació ecològica també és sempre una preocupació social. Escoltem el crit de la terra però també el crit dels pobres» (17 de juny).

Celebració del 420è aniversari de la Dedicació de la Catedral de Tortosa

El dia 7 de juny, se celebrà el 420è aniversari de la Dedicació de la Catedral de Tortosa, església mare de la diòcesi, on el Bisbe té la seua càtedra i els canonges tenen al seu càrrec la cura del temple i la missió de pregar pels diocesans, pedres vives d'aquest temple.

La catedral primer va ser basílica visigòtica, convertida en mesquita durant la dominació musulmana. Fou catedral romànica en temps de la Reconquesta, fins arribar a la definitiva catedral gòtica, consagrada pel bisbe Gaspar Punter, el 8 de juny de 1597.

A les 18.30 h, el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, presidí l'Eucaristia concelebrada pel Capítol Catedral. S'inicià la celebració amb el rès de Vespres, pròpies de la dedicació d'una església.

Amb el cant del *Magnificat* i la benedicció del Sr. Bisbe acabà la celebració. Donem gràcies a Déu per la nostra catedral, lloc de trobada i de pregària de la gran família diocesana.

Maria Joana Querol

El Sr. Bisbe confirma divuit joves de la diòcesi a la Catedral de Santa Maria de Tortosa

El passat diumenge 4 de juny, a la Catedral de Tortosa el nostre bisbe, Excm. i Rvdm. Dr. Enrique Benavent, presidí l'Eucaristia en el decurs de la qual administrà el sagrament de la Confirmació a divuit joves de diverses parròquies de la diòcesi.

La presentació dels joves anà a càrrec del M.I. Josep M. Membrado, rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral, qui manifestà al Sr. Bisbe la idoneïtat dels confirmands per a rebre el sagrament.

El Sr. Bisbe, en l'homília, mostrà la seva satisfacció per la decisió dels joves de continuar en el camí de vida cristiana, que al seu

dia varen iniciar amb motiu del seu bateig a les parròquies corresponents. Igualment D. Enrique els digué, i ens digué a tots: «No us allunyeu del Senyor. Ell no s'allunya mai de nosaltres, sempre està atent per rebre'ns.»

L'acte fou una festa per a tots els assistents, confirmands, pares, padrins, catequistes i els altres preveres que participaren de l'Eucaristia.

Finalment, el Sr. Bisbe accedí a fer-se diverses fotografies amb els joves confirmats i deixar constància del moment viscut.

Joaquim Amaré

AGENDA

► **Diumenge 6**, TV2, a les 10.30 h, Missa amb la Frater Diocesana.

► **Diumenge 13**, Vallibona, a les 12 h, Missa de la Festa Major.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

31. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-34 / SI 105 / Mt 13,31-35]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, i fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

AGOST

1. □ Dimarts [Ex 33,7-11;34,4b-9.28 / SI 102 / Mt 13,36-43]. Sant Alfons M. de Liguori (Nàpols, 1696-Pagani, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Felix (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà;

santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Dimecres [Ex 34,29-35 / SI 98 / Mt 13,44-46]. Mare de Déu dels Àngels; sant Eusebi de Vercel·li, bisbe; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de La Mure, fund. associacions eucarístiques i dels sacerdots sagramentins; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dijous [Ex 40,14-19.32-36 / SI 83 / Mt 13,47-53]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixeble de Pau a Filips (s. I).

4. □ Divendres [Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / SI 80 / Mt 13,54-58].

Sant Joan M. Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró de rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

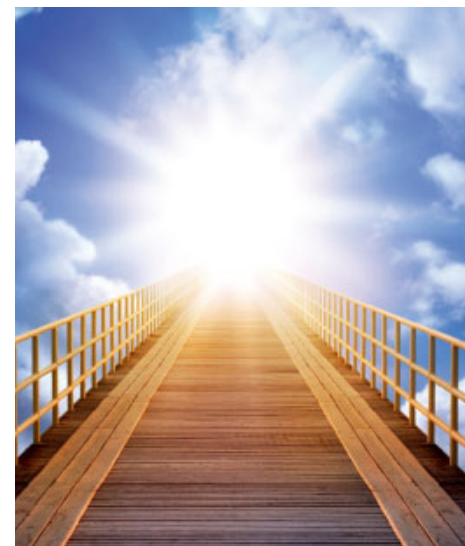
5. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / SI 66 / Mt 14,1-12]. □ Dedicació de la Basílica de Santa Maria la Major; Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, del Vinyet, Eivissa, Remei, ...

6. □ Diumenge vinent, la Transfiguració del Senyor (lit. hores: de la festa, 2a setm.) [Dn 7,9-10.13-14 / SI 96 / 2Pe 1,16-19 / Mt 17,1-9]. Sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares.

Diumenge XVII de durant l'any

COMENTARI

Doneu al vostre servent un cor per escoltar

Els dos *Llibres dels Reis* són de fet un de sol; i molt lligat als de Samuel. Mostren una visió ideal de la reialesa segons la tradició deuteronomista: *observa els manaments de Déu, segueix els seus camins, posa en pràctica els seus decrets* (1Re 2,3). El judici, però, sobre la majoria de reis diu: *va fer el que és dolent als ulls de Déu*.

Salomó, immensament ric i magnífic vers el Temple, destaca per la saviesa extraordinària: com la va adquirir?

El Senyor digué a Salomó: «Què vols que et doni?». Respongué: «Doneu al vostre servent un cor per escoltar.»

El text original parla literalment de *cor per escoltar*. Escoltant amb el cor Déu i els germans rebem el do de *discerniment* per jutjar amb *justícia*.

Rm 8,14-30 parla del viure com a fills de Déu per l'Esperit. Criteri axiomàtic: *Tots els qui són guiats per l'Esperit són fills de Déu*. Ser fills de Déu no és qualitat estàtica, rebuda màgicament, sinó camí de vida obert i sostingut per l'Esperit.

La certesa del cristià en la seva salvació es basa en la coherència fidel de Déu que *ho disposa tot en bé dels qui l'estimen*.

Les dues paràboles d'avui —exclusives de Mt— subratllen que el Regne de Déu és un veritable *tesor*, que de fet *portem en gerres de terrissa* (2Cor 4,7).

L'home que troba el *tesor amagat* fa negoci *venent tot el que té per comprar-lo*: no hi ha comparació entre el cost i l'adquisició; entre l'esforç per seguir Crist i el goig de viure amb Ell.

Per això ho fa *content de la troballa*.

La renúncia o desprendiment evangèlic, més que condició prèvia per accedir al Regne, és fruit del seu descobriment.

► Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 3,5.7-12)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Salomó en un somni durant la nit, en el santuari de Gabaon, i li digué: «Digues-me què vols que et doni.» Salomó li respongué: «Senyor, Déu meu, vós m'heu fet rei a mi, servent vostre, perquè ocupés el tron de David, el meu pare, però sóc encara un jove que no sé conduir la gent, i em trobo enmig del poble que vós heu elegit, un poble que ningú no és capaç de comptar, de tan nombrós com és. Feu al vostre servent la gràcia de saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal. Sense això, qui seria capaç de governar aquest poble vostre tan considerable?» Al Senyor li agradà que Salomó li hagués demanat això, i li digué: «Ja que no demanes molts anys de vida, ni riquesa, ni la vida dels teus enemics, sinó discerniment per poder escoltar i fer justícia, jo et donaré això que demanes: et faré tan prudent i sagaç que ni abans de tu ni després ningú no se't podrà comparar.»

► Salm responsorial (118)

R. *Com estimo la vostra llei, Senyor!*

El Senyor és la meua heretat; / vull estar atent a les vostres paraules. / M'estimo més la llei que surt dels vostres llavis / que mil monedes d'or o de plata. R.

Que el vostre amor em conforti, / com va prometre al vostre servent. / Quan arribi la vostra pietat, / jo tindrè vida, la llei farà les meves delícies. R.

Jo aprecio els vostres manaments / més que l'or i més que tot, / per això m'estimo els preceptes, / i m'emparo dels camins enganyosos. R.

És admirable el vostre pacte, / per això el té present la meua ànima. / La vostra paraula, explicada, / dóna llum i l'entenen els senzills. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,28-30)

Germans, nosaltres sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva; perquè ell, que els coneixia d'abans que existissin, els destinà a ser imatges vives del seu Fill, que ha estat així el primer d'una multitud de germans.

Ell, que els havia destinat, els crida, els fa justos i els glorifica.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,44-52)

En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp. L'home que el troba el deixa amagat i, content de la troballa, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp. També passa amb el Regne del cel com amb un comerciant que buscava perles fines. El dia que en trobà una de molt preu, anà a vendre tot el que tenia i la comprà. També passa amb el Regne del cel com amb aquelles grans xarxes que, tirades a l'aigua, arpleguen de tot. Quan són plenes, les treuen a la platja, s'asseuen i recullen en coves tot allò que és bo, i llencen allò que és dolent. Igualment passarà a la fi del món: Sortiran els àngels, destriaran els dolents d'entre els justos i els llençaran al forn encès: allà hi haurà els plors i el cruixir de dents.» «Ho heu entès, tot això?» Li responen: «Sí que ho hem entès.» Ell els digué: «Mireu, doncs: Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues.»

► Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 3,5.7-12)

En aquellos días, el Señor se apareció de noche en sueños a Salomón y le dijo: «Pídeme lo que deseas que te dé». Salomón respondió: «Señor mi Dios: Tú has hecho rey a tu siervo en lugar de David, mi padre, pero yo soy un muchacho joven y no sé por dónde empezar o terminar. Tu siervo está en medio de tu pueblo, el que tú te elegiste un pueblo tan numeroso que no se puede contar ni calcular. Concede, pues, a tu siervo, un corazón atento para juzgar a tu pueblo y discernir entre el bien y el mal. Pues, cierto, ¿quién podrá hacer justicia a este pueblo tuyo tan inmenso?». Agradó al Señor esta súplica de Salomón. Entonces le dijo Dios: «Por haberme pedido esto y no una vida larga o riquezas para ti, por no haberme pedido la vida de tus enemigos sino inteligencia para atender a la justicia, yo obraré según tu palabra: te concedo, pues, un corazón sabio e inteligente, como no ha habido antes de ti ni surgirá otro igual después de ti.»

► Salmo responsorial (118)

R. *¡Cuánto amo tu ley, Señor!*

Mi porción es el Señor; / he resuelto guardar tus palabras. / Más estimo yo la ley de tu boca / que miles de monedas de oro y plata. R.

Que tu bondad me consuele, / según la promesa hecha a tu siervo; / cuando me alcance tu compasión, viviré, / y tu ley será mi delicia. R.

Yo amo tus mandatos / más que el oro purísimo; / por eso aprecio tus decretos / y detesto el camino de la mentira. R.

Tus preceptos son admirables, / por eso los guarda mi alma; / la explicación de tus palabras ilumina, / da inteligencia a los ignorantes. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,28-30)

Hermanos: Sabemos que a los que aman a Dios todo les sirve para el bien; a los cuales ha llamado conforme a su designio. Porque a los que había conocido de antemano los predestinó a reproducir la imagen de su Hijo, para que él fuera el primogénito entre muchos hermanos. Y a los que predestinó, los llamó; a los que llamó, los justificó; a los que justificó, los glorificó.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,44-52)

En aquel tiempo, dijo Jesús a la gente:

«El reino de los cielos se parece a un tesoro escondido en el campo: el que lo encuentra, lo vuelve a esconder y, lleno de alegría, va a vender todo lo que tiene y compra el campo. El reino de los cielos se parece también a un comerciante de perlas finas, que al encontrar una de gran valor se va a vender todo lo que tiene y la compra. El reino de los cielos se parece también a la red que echan en el mar y recoge toda clase de peces: cuando está llena, la arrastran a la orilla, se sientan y reúnen los buenos en cestos y los malos los tiran. Lo mismo sucederá al final de los tiempos: saldrán los ángeles, separarán a los malos de los buenos y los echarán al horno de fuego. Allí será el llanto y el rechinar de dientes. ¿Habéis entendido todo esto?». Ellos le responden: «Sí». Él les dijo: «Pues bien, un escriba que se ha hecho discípulo del reino de los cielos es como un padre de familia que va sacando de su tesoro lo nuevo y lo antiguo».